

Barraca de Can Casildo 9

Cervelló

Ubicació

Comarca: Baix Llobregat
Lloc/Adreça: En zona boscosa, a l'esquerra de Can Casildo.

Coordenades:

Latitud: 41.40303
Longitud: 1.921863
UTM Est (X): 409881
UTM Nord (Y): 4584060

Classificació

Número de fitxa: 08068 - 382
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia: Edifici
Estil / època: Popular
Segle: XIX - XX
Estat de conservació: Bo
Protecció: Legal
Tipus de protecció: Xarxa natura 2000
Europea – Atributs inspire: Natura 2000 – Lloc d'importància comunitària
Número inventari: Codi Wikipedra: 19244
Generalitat i altres inventaris:
Accés: Difícil
Ús actual: Sense ús
Titularitat: Privada
Titular: 08067A004000050000AD
Autoria de la fitxa: Juana María Huélamó - Kuanum
Data de registre de la fitxa: dt., 25/06/2024 - 20:32

Descripció

Barraca de construcció aèria aïllada 'AA' i planta circular. Disposa d'una falsa cúpula i porta de llinda plana. Es troba en un bon estat de conservació.

La barraca presenta les següents dimensions:

Exterior:

- Porta 130x80x90 cm.;
- Llinda 22x90x39 cm.;
- Alçada a coberta 290 cm.;
- Alçada total 320 cm.;
- Perímetre exterior Planta circular 13,5 m.

Interior:

- Alçada 226 cm.,
- diàmetre 255 cm.;
- Cocó aprofitant la roca 81x55x55 cm.,
- fornícula damunt la porta 29x36x41 cm.

Història

Cervelló és un territori amb una rica tradició d'ús de la pedra seca, una forma d'arquitectura que es basa en l'encaixament de les pedres sense l'ús de morter, aprofitant el seu propi pes.

Es podria dir que la proliferació d'aquesta tècnica constructiva a la complexa orografia del municipi ha contribuït al seu aprofitament agropecuari i la consegüent configuració del seu paisatge.

L'ús de materials locals, sovint pedres rebutjades dels mateixos camps de conreu, a voltes extreïdes de roques o pedreres properes, juntament amb la construcció manual, ha possibilitat una utilització eficient dels recursos d'aquest territori i la integració harmoniosa amb l'entorn, fins i tot un cop les construccions de pedra seca s'han anat arruïnant per falta d'ús.

La durabilitat d'aquests materials i l'escassa vegetació espontània en el lloc on es van construir aquestes obres d'arquitectura popular han contribuït de manera decisiva a la seva preservació al llarg del temps.

La tècnica de la pedra seca ha donat lloc a una gran varietat de creacions: marges, basses, recers, barraques de vinya i altres elements, contribuint a la diversitat i singularitat del paisatge.

Aquestes construccions estan documentades en zones properes des de la protohistòria; no obstant això, la seva proliferació a Cervelló es pot relacionar amb l'expansió de la viticultura a partir del segle XVIII.

L'ampliació del conreu de la vinya va provocar la necessitat d'obrir nous espais de cultiu, molts dels quals es trobaven en terrenys amb abundància de pedra calcària.

Amb l'augment de la població, aquestes terres van ser posades en producció, generant un excedent de pedra que es va aprofitar per a totes aquestes construccions populars. Les barraques no només es feien servir per a

l'emmagatzematge d'eines; també al seu interior es conservava fresc el menjar i la beguda, i resultaven bons refugis per passar la nit, si calgués.

En algunes d'elles perduren elements que es podrien relacionar amb un costum apotropaic de protecció de les persones a les quals aquestes construccions servien d'aixopluc, com podria ser el "caramull", és a dir, la pedra que se situava al capdamunt de la capa de terra que cobria la volta de la barraca.

Bibliografia

Enllaços d'interès:

[Observatori del paisatge. Wikipedra. Construccions de pedra seca.](#)

[Codi: 19244.](#)

[La pedra seca a Catalunya després del reconeixement de la UNESCO.](#)

[De barraques a pous: l'ús de la pedra seca.](#)

